

Ebben a percben jött be a tanító úr. A beszélgetés abbamaradt. Szünetben annyit mondott még Pali, ahogy odasonfordált Görcsöshöz:

— Hát a kalitkával mi lesz, Andris?

— Azt neked adom, Pali. Te hoztad a hozzávalót. Délután eljöhetsz érte. Legalább elfelejted a pipiskét.

Pali nagyot ugrott örömeiben, régen volt ilyen boldog.

Szeresd az állatot!

Katica korán árvaságra jutott és már mint kis leányka szolgálattal kereste meg a kenyerét. De azért Katica nem zugolódott, hanem jókedvűen végezte el a mindennapi munkáját, segített gazdasszonyának a főzésnél, ragyogó tisztára takarította ki a szobákat és mindig mindenkihez volt egy jó, kedves szava. De nem csak az emberekhez volt szívélyes Katica, hanem az állatokhoz is. Reggelijéből mindig adott egy keveset a cicusának is, a szomszéd asszony kutyuskájának minden csontot, sajt- és szalonnabőrt összegyűjtött és átvitt. Egész sereg galambot szoktatott magához kenyérmorzsával sőt, télen még az erdei rigók és cinkék is eljöttek hozzá uzsonnázni és ezeknek buzaszemet is vett megtakarított pénzecskéjéből Katica.

Történt egy husvét vasárnapján, hogy jó viselete jutalmául egy pengőt kapott jutalmul Katica. Fel is öltözött új ruháskájába és elindult a színházba, ahol délután valami szép gyermekelőadást tartottak. Alig ment néhány lépést az utcán, amikor keserves vonításra lett figyelmes és látta, hogy két rossz gyermek fülénél-farkánál huzgál egy szegény kis kutyát s mulatnak azon, hogy vonít szegény, milyen keservesen, kinosan.

Katica mindjárt védelmére sietett a kis kutyuskának és rákiáltott a fiukra:

— Ne bántsátok azt a szegény kis állatot!

— Mi közöd hozzá, a miénk!

— Megveszem tőletek, csak ne bántsátok, ne kinozzátok!

— Ez már beszéd! — válaszolt a két lurkó. Ha van egy pengőd, neked adjuk!

Katica egy pillanatig a szép színelőadásra gondolt, de már a másik pillanatban nyújtotta is pengőjét a fiuknak, akik átadták a kis állatot Katicának, s nagy nevetve szaladtak cukrot vásárolni maguknak.

Katica megsimogatta a kis állatot és elkezdett játszodozni vele. A kiskutya pedig, mintha csak meg akarta volna hálálni szabadítója jóságát, nedves nagy szemével nézett hosszan új gazdájára.

Mikor Katica gazdasszonya megtudta a dolgot, nemcsak megdicsérte, hanem jutalmul még egy pengőt adott neki és így Katica mégis végig élvezhette a szép husvét előadást.

Sőt, kedves, jó magaviseletéért és nemes szivéért annyira megkedvelte őt urnője, hogy iskolába járatta és tanítónőnek felneveltette.

Katica mint tanítónő sok gyermeket nevelt fel embert és állatot védelmező emberré.

B. S. Fekete Mária

Trianoni március

Ez a nap, a mai ünnep,
Hajdan szép volt, lelket rázó...
Ma is ünnep, jaj, de gyászos,
Egészen a vérig fájó!
Örömnép volt ez nekünk
Valamikor, hajdanában...
Ma már csak a könny ünnepe
Síró, vérző rab-hazában!

A szabadság fénylő napja
E napon jött az egünkre,
Nagy Petőfink ekkor mondott
Égő esküt Istenünkre!...
„Rabok legyünk — vagy szabadok...”
Éz a kérdés elhangzott rég!
Azóta a szabadsággal
Hazánkat is eltemették!

Ma született az a hires
Pirossapkás honvédsereg,
Mely száz nehéz diadalra
Viharzott, mint vész-förgeteg!
Kossuth Lajos, fent az égben,
Sirhat, ríhat most a lelked:
Mért vérezett a földből kinőtt
Dicsőséges regimented?...

Minden elmult, ami szép volt,
Elszállt, mint egy röpke álom...
Sóhaj kel ma minden szívből
Kis-hazában, jaj-határon!...
És Petőfi kóbor lelke
Sírva bolyong Erdély felett:
Egyre várja virrad-e már,
Jön-e végre a kikelet?